

Dél-afrikai mérnökünk lát itthoni erőforrást

Fenyves Iván Dél-Afrikában dolgozó magyar energetikai mérnök tart előadást május 9-én 17 órától a pesti Veres Pálné utca 10-ben. Az Energiapolitika 2000 Társulat 159. Energiapolitika Hétfő Estéjén *"Villamosenergia-krízis Dél-Afrikában – energiatárolás naperőművek"* címmel hangzik el az ismertetés.



- Hogyan segítheti egy másik kontinens déli végéből a mai Magyarországot?

- Már 1976 óta nem élek Magyarországon. Az utóbbi 33 évet Dél-Afrikában töltöttem, de rendszeresen hazajárok Budapestre. 2015 végéig még aktívan dolgoztam, mint erőmű szakmérnök, azóta nyugdíjban vagyok, és ha alkalom adódik, még szakértőként, részdőben dolgozom. Nagyon szívesen veszek aktívan részt az ENPOL 2000 egyesület munkájában, hogy elősegítsem a magyar energetika fejlődését és a nagyközönség szakszerű, tárgyilagos, elfogulatlan tájékoztatását energetikai és azon belül is az atomenergia hasznosításával összefüggő kérdésekben. A mai Magyarországot sokarcú, meglehetősen ellentmondásos helynek látom a megváltozott nagyvilágban. Ami számomra mindig a legmeglepőbb, az a szabad utazás, ez európai határok gyakorlati megszűnése. Nekem a legszomorúbb jelenség a társadalom szétszakadása, a kevés nagyon gazdag és a sok szegény ember, és még inkább a politikai megosztottság. Mérhetetlenül szomorúnak tartom az aluljárókban, a hidak alatt éjszakázó, többnyire részeg "hajléktalanok" látványát. Tragikus jelenség a fiatalok és nem olyan fiatalok, a szakképzettek és szakképzetlenek tömeges külföldre távozása.

- Dél-afrikai tapasztalatok sugallnak-e enyhítő megoldásokat?

- Magyarországon nincs vagy kevés a szén, az olaj, a gáz, nincs arany, gyémánt, nincs tenger, amiben viszont nemcsak európai, de világviszonylatban is bővelkedünk az a legnagyobb és kimeríthetetlen, de sajnos kihasználatlan érték: az

emberi agyi kapacitás. Én Magyarországot Európa szellemi, tudományos, műszaki fellelőjévé szeretném változtatni. Olyan országgá, ahonnan a fiatalok, a jó szakemberek, tudósok, kutatók, orvosok, mérnökök nem mennek el, hanem otthon látják saját és családjuk jövőjét. Ez természetesen - különösen a mai kedvezőtlen kiindulópontból - csak fokozatosan, nagyon gondosan megtervezett, elsősorban gazdaságpolitikai intézkedésekkel érhető el.

- Ön a műszaki témákon kívül intenzíven érdeklődik a kultúra, a művészet iránt is. Sejt-e kitörési pontot ebben a vonatkozásban?

- Nagyon kedvezőt! A magyar zenei, irodalmi, színházi, képzőművészeti élet színvonala, gazdagsága, választéka európai viszonylatban is kimagaslóan jó. Csak egy példa: a Budapesti Fesztiválzenekar, amelynek a nemzetközi hírnévnek örvendő vezető karnagya Fischer Iván, a világ élvonalbeli zenei együttesének számít és a komolyzene egyik kimagasló hazai népszerűsítője. Különösen örömdetesnek tartom, hogy olyan nagy az idegen nyelvről magyarra fordított irodalmi (és tudományos) művek száma, valamint az, hogy a filmek nagy része is magyarra van szinkronizálva. Nagy örömdre szolgál, hogy múzeumainkban annyi világszínvonalú vendégkiállítás tekinthető meg.

- Ön elmúlt 80 éves. Nyilvánvalóan része az életének az egészségügy. Dél-Afrikából milyennek látszik a magyar gyakorlat?

- A Magyarországon általánosan elterjedt orvosi paraszolvencia rendszer elfogadhatatlan. Ha Dél-Afrikában valaki egy orvosnak vagy ápolónőnek "borítékot" akarna a zsebébe csúsztatni, akkor a mentőket hívnák, hogy az illetőt, mint közveszélyes ördögöt kényszerzubbonban az elmeegógyintézetbe szállítsák. Szó volt Magyarország természeti kincseiről. Ezek közül az egyik leggazdagabbak a hőforrások és gyógyvizek. Nagyszerűnek tartom, hogy ezeknek a hasznosítása a nagyszámú, új, korszerű, valóban világszínvonalú fürdővel, helyreállított törökkori műemlék fürdővel, wellness szállodával, gyógyintézettel nemcsak a hazai közönségnek nyújt kiváló egészségügyi és üdülési lehetőséget, de a nemzetközi idegenforgalom révén Magyarország